

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 2ας Μαΐου 1996 *

Στην υπόθεση C-311/95,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Δημήτριο Γκουλούση, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την Ιωάννα Γαλάνη-Μαραγκουδάκη, βοηθό ειδικό νομικό σύμβουλο στην ειδική νομική υπηρεσία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τη Δήμητρα Τσαγκαράκη, σύμβουλο του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της Πρεσβείας της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει ή να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων [παροχής] υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissechet, P. Jann (εισηγητή), L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz

γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Σεπτεμβρίου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει ή να κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων [παροχής] υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.
- 2 Κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, τα κράτη μέλη είχαν την υποχρέωση να θεσπίσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήταν αναγκαίες για να συμμορφωθούν με την οδηγία πριν από την 1η Ιουλίου 1993 και να ενημερώσουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

- 3 Δεδομένου ότι η Επιτροπή δεν έλαβε καμία κοινοποίηση διατάξεων θεσπισθεισών από την Ελληνική Δημοκρατία για τη συμμόρφωση προς την ανωτέρω οδηγία, απέστειλε όχληση στην Ελληνική Κυβέρνηση, στις 9 Αυγούστου 1993, για να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.
- 4 Επειδή η Επιτροπή δεν έλαβε απάντηση στο έγγραφο οχλήσεως, απηύθυνε στις 6 Μαΐου 1994 αιτιολογημένη γνώμη στην Ελληνική Δημοκρατία, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί με τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών.
- 5 Ελλείψει απαντήσεως στην αιτιολογημένη αυτή γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 6 Η Ελληνική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι παρέλειψε να μεταφέρει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, την οδηγία στο εσωτερικό δίκαιο. Εντούτοις, ζητεί να απορριφθεί η προσφυγή. Καταρχάς, ισχυρίζεται συναφώς ότι τον Νοέμβριο του 1994 συστάθηκε νομοπαρασκευαστική επιτροπή με απόφαση του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Στη συνέχεια, το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων απηύθυνε σε όλους τους οικείους οργανισμούς του ευρύτερου δημοσίου τομέα το κείμενο της οδηγίας μέσω υπουργικής εγκυκλίου της 27ης Αυγούστου 1993, η οποία περιλαμβάνει οδηγίες για την προσωρινή εφαρμογή της οδηγίας. Τέλος, το υπουργείο αυτό κατάρτισε σχέδιο προεδρικού διατάγματος αποσκοπούντος στη μεταφορά του συνόλου των διατάξεων της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη.
- 7 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, μια απλή διοικητική πρακτική, η οποία από τη φύση της υπόκειται σε τροποποίηση, κατά το δοκούν, εκ μέρους της διοικήσεως, και στερείται κατάλληλης δημοσιότητας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έγκυρη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 1995, C-242/94, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 1995, σ. I-3031, σκέψη 6). Επομένως, το επιχείρημα που η Ελληνική Κυβέρνηση αντλεί από την αποστολή της προμνησθείσας εγκυκλίου δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

- 8 Επειδή η οδηγία δεν μεταφέρθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας στο εσωτερικό δίκαιο, πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη η ασκηθείσα συναφώς προσφυγή της Επιτροπής.
- 9 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 44, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων [παροχής] υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 44, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Edward

Puissochet

Jann

Sevón

Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Μαΐου 1996.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass

D. A. O. Edward